Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35185
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar

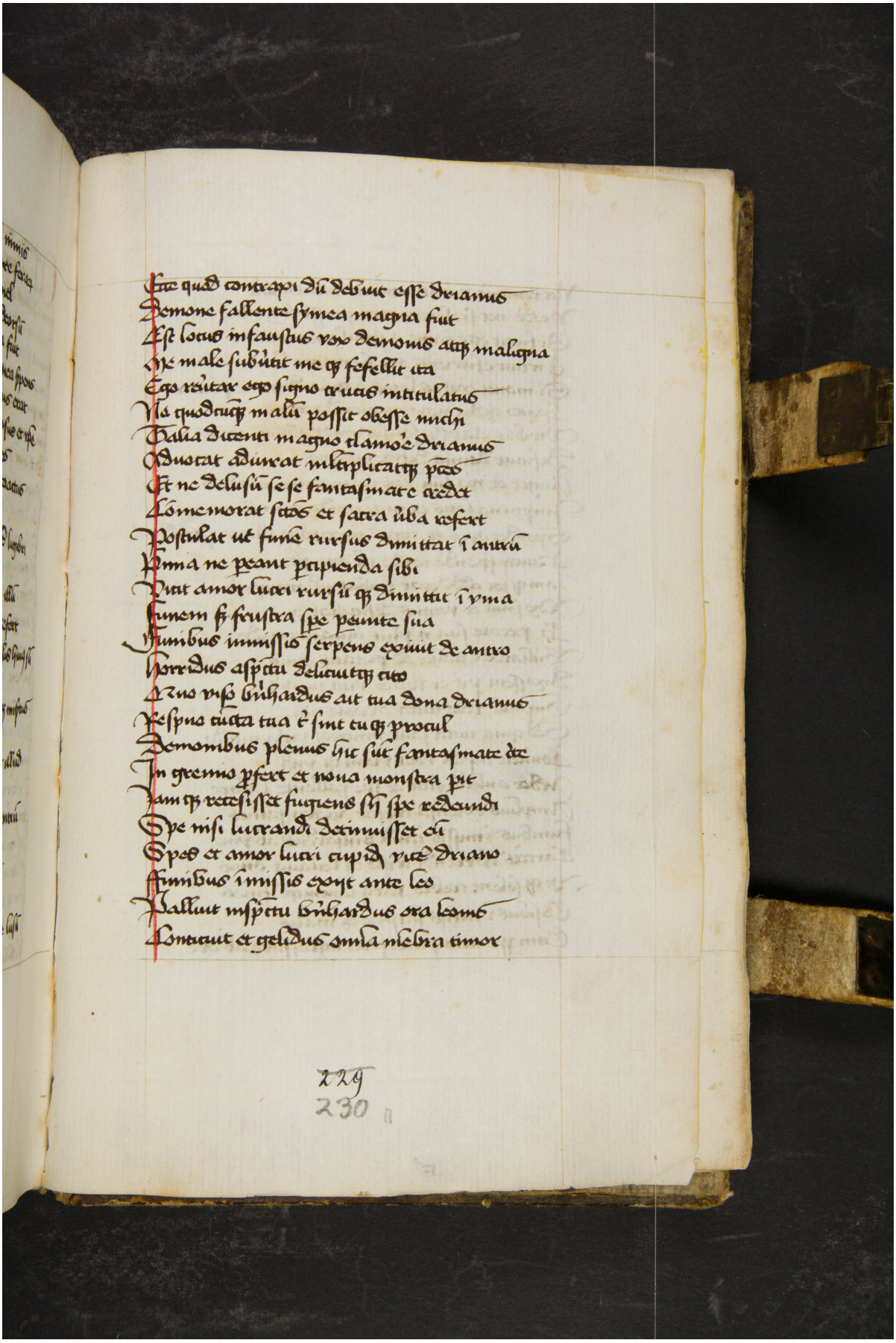

Ecce quod contraxi dum debuit esse drianus
Demone fallente symea magna fuit
Est locus infaustus vox demonis atque maligna
Me male subvertit meque fefellit ita
Ego revertar ego signo crucis intitulatus
Ne quodcumque malum possit obesse michi
Talia dicenti magno clamore drianus
Advocat adiurat multiplicatque preces
Et ne delusum se se fantasmate credet
Commemorat sanctos et sacra verba refert
Postulat ut funem rursus dimittat in antrum
Prima ne pereant percipienda sibi
Vicit amor lucri rursumque dimittit in yma
Funem sed frustra spe perunte sua
Funibus immissis serpens exivit de antro
Horridus aspectu deliciutque cito
Quo viso bernhardus ait tua dona drianus
Respuo cuncta tua tibi sint tuque procul
Demonibus plenus hic sunt fantasmate certe
In gremio profert et nova monstra perit
Iamque recessisset fugiens sine spe redeundi
Spe nisi lucrandi detinuisset eum
Spes et amor lucri cupidum vicere driano
Funibus immissis exiit ante leo
Palluit inspectu bernhardus ora leonis
Conticuit et gelidus omnia membra timor